

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. április 29.
Húsvét 4. vasárnapja

Én vagyok a jó pásztor.

A jó pásztor életét adja a juhokért.

Az igazság magaslatán

A kit Isten kiválaszt a papságra, és aki igent mond a papi hivatásra, annak világosan kell látnia az emberek lelki igényét, fel kell mérnie azokat a feladatokat, amelyeket papként végezni fog és el kell sajátítania a megfelelő lelkipásztori módszereket, hogy érthető és korszerű választ tudjon adni a mai embereknek.

Mindez azért szükséges, hogy a pap – észlelve a számtalan gondot – ne rettenjen vissza és ne meneküljön el a problémák elől, hanem a nehézségek ellenére is „a helyzet magaslatán álljon”. A közhely használata szándékos, hiszen

meggyőződésem, hogy miként egykor Jézus a hegyre felmenve tanította a köréje gyűlt népet, ugyanígy napjaink papságának eltávolodva a dicsőségvágy és a hiúság hamis csúcsaitól, az „igazság magaslatáról” kell hirdetniük az evangéliumot!

Az evangélium hiteles hirdetéséhez a papságra készülőknek fokozatosan kibebbednie kell, hogy Krisztus növekedhessen benne. Egészen át kell alakulnia, és Krisztushoz kell hasonlónak válnia.

A pap csak akkor képes Isten szeretetét továbbadni, ha egész életét áthatja ez a szeretet, s csak akkor tudja eredményesen hirdetni az Evangéliumot, ha ő maga is a krisztusi örömhír szerint él.

Környezetünk

Napjaink papságra készülő nemzedéke egy gyorsan változó és folyamatosan átalakuló világból jön.

Egy olyan világból, amelyben a fogyasztás varázsa fontosabbnak tűnik a lelki értékeknél. Sok fiatal számára a legfontosabb az anyagi jólét, amit könnyen és gyorsan szeretnének elérni, bár áldozatot és fáradságot nem vállalnak ennek érdekében. Személyes érvényesülésük és önző céljaik elérése érdekében a másik embert eszközként használják fel. Egy olyan torz elképzelés él sokakban a szabadságról, amely szerint mindenkitől és mindentől teljesen függetlenül élhetnek. A vallási kérdésekben közömbösek, s ha nem is tagadják meg Istent, a legtöbb élethely-

zetben mégis úgy viselkednek, mintha Isten nem is létezne.

E negatív társadalmi jellemzők mellett észrevehetjük a pozitív megnyilvánulásokat is: a fiatalok bátor tettekkészségét, az Istentől kapott igazi szabadság utáni vágyat, az emberi méltóság és a személy értékének elismerését, egy igazságosabb világ megvalósulásának igényét, a boldog családi élet utáni vágyat, a közösség érdekében végzett nagylelkű tevékenységet, a társadalom katasztrofális állapotaiért és a szegényekért végzett önkéntes szolgálatot, valamint az egymással való kiegyensúlyozottság és a béke iránti elkötelezettséget.

Ilyen környezetből származnak és a szeminárium felkészülés éve után ilyen környezetbe térnek vissza a felszentelt papok.

Ima a Jó Pásztorhoz

Urunk, Jézus Krisztus!

Te összegyűjtöd és őrzöd nyájadat, az Egyházat, fáradhatatlanul indulsz az eltévedt bárányok után, hogy visszavezesd őket a közösségbe. Ismered és nevében szólítod mindazokat, akik nyájadhoz tartoznak. Te vagy a Jó Pásztor, aki a kereszten életedet adtad juhaidért, az emberekért.

Hívj fiatalokat a papságra, hogy téged követve egész életükkel megmutassák a világnak és nekünk szereteted!

Segíts minket, hogy a papjaid által hirdetett evangéliumhoz méltóan éljünk!

Húsvét 4.
vasárnapja

ApCsel 4,8-12
1Jn 3,1-2
Jn 10,11-18

Hétfő

ApCsel 11,1-18
Jn 10,11-18

Kedd

ApCsel 11,19-26
Jn 10,22-30

Szerda

ApCsel 12,24-13,5a
Jn 12,44-50

Csütörtök, Szent

Fülöp és Jakab
1Kor 15,1-8
Jn 14,6-14

Péntek

ApCsel 13,26-33
Jn 14,1-6

Szombat

ApCsel 13,44-52
Jn 14,7-14

Húsvét 5.

vasárnapja
ApCsel 9,26-31
1Jn 3,18-24
Jn 15,1-8